

یکشنبه، مارس 22، 2026

موضوع – جوهر

متن طلایی: یریمیا 31: 14

"قوم من از نیکویی من سیر خواهند شد، و گوید خداوند."

پاسخگو خواندن: زبور 37: 16-19، 23، 25، 28، 29

- 16 اندک دارایی یک مرد درستکار بهتر از ثروت شریران بسیار است.
- 17 زیرا بازوهای شریران شکسته خواهد شد، اما خداوند از صالحان حمایت می کند.
- 18 خداوند روزهای صالحان را می داند و پیرایش آنها تا ابد خواهد بود.
- 19 آنها در زمان بلا شرمند نخواهند شد و در روزهای قحطی سیر خواهند شد.
- 23 گام های مرد نیک توسط خداوند هدایت می شود و او از راه خود لذت می برد.
- 25 من جوان بودم و اکنون پیر هستم؛ اما هرگز ندیده ام که صالحان رها شده باشند و نه نسل او که گدایان باشند.
- 28 زیرا خداوند عدالت را دوست دارد و مقدسان خود را رها نمی کند. آنها تا ابد محفوظ می مانند، اما نسل شریران منقطع خواهد شد.
- 29 صالحان زمین را به ارث خواهند برد و تا ابد در آن ساکن خواهند شد.

درس خطبه

کتاب مقدس

1. خروج 20: 1، 17

1 و خداوند همه این سخنان را بیان کرد و گفت:

17 به خانه همسایه خود طمع نوز، به زن همسایه ات، به غلامش، به کنیزش، به گاوش، به الاغش، به هیچ چیز دیگری که از آن همسایه توست، طمع نوز.

2. واعظ 5: 7، 9، 10، 12-14 (به:)، 18-20

7 زیرا در کثرت خواب‌ها و سخنان بسیار، انواع باطل نیز وجود دارد، اما از خدا بترس.

9 و افزون بر این، سود زمین برای همه است: خود پادشاه از مزرعه خدمت می‌کند.

10 آن که نقره را دوست دارد، از نقره سیر نمی‌شود؛ و آن که فراوانی را دوست دارد، از افزونی سیر نمی‌شود: این نیز باطل است.

12 خواب مرد کارگر شیرین است، چه کم بخورد و چه زیاد؛ اما فراوانی ثروتمندان نمی‌گذارد که او بخوابد.

13 من زیر آفتاب بلای سختی دیده‌ام، یعنی ثروتی که برای صاحبانش به ضررشان نگه داشته می‌شود.

14 اما آن ثروت‌ها از رنج بد نابود می‌شوند.

18 اینک آنچه من دیده‌ام: خوب و نیکو سیرت که کسی بخورد و بنوشد و از تمام زحماتی که زیر آفتاب می‌کشد، در تمام روزهای زندگی‌اش که خدا به او می‌دهد، به خوبی گذت ببرد، زیرا این نصیب اوست.

19 و هر انسانی که خدا به او ثروت و دارایی عطا فرماید و به او قدرت دهد که از آن بخورد و سهم خود را بردارد و از زحمات خود شادمان شود، این موهبت خداست.

20 زیرا روزهای عمر خود را زیاد به یاد نخواهد آورد، زیرا خدا او را در شادی دلش اجابت می‌کند.

3. اعمال 8: 5-9، 11-13 (به:)، 14، 15، 17-22، 24

5 سپس فیلیپ به شهر سامره رفت و مسیح را برای آنها موعظه کرد.

6 و مردم با شنیدن و دیدن معجزاتی که فیلیپ انجام می‌داد، به یکدل به سخنان او گوش فرا دادند.

7 زیرا ارواح پلید با فریاد بلند از بسیاری از کسانی که با آنها بودند، بیرون می‌آمدند و بسیاری از جحش‌ها و کنک‌ها شفا می‌یافتند.

8 و شادی بزرگی در آن شهر برپا شد.

9 اهل مردی به نام شمعون بود که قبلاً در همان شهر جادوگری می‌کرد و مردم سامره را افسون می‌کرد و ادعا می‌کرد که خود شخص بزرگی است.

11 و به او احترام می‌گذاشتند، زیرا مدت زیادی بود که آنها را با جادوگری مسحور کرده بود.

12 اما وقتی به موعظه فیلیپ در مورد پادشاهی خدا و نام عیسی مسیح ایمان آوردند، مردان و زنان تعمید گرفتند.

13 سپس خود شمعون نیز ایمان آورد:

14 چون رسولان در اورشلیم شنیدند که سامره کلام خدا را پذیرفته است، پطرس و یوحنا را نزد آنها فرستادند.

15 و چون ایشان فرود آمدند، برای ایشان دعا کردند تا روح القدس را بیابند.

- 17 سپس دست خود را بر ایشان نهادند و روح القدس را یافتند.
- 18 و چون شمعون دید که محض گذاردن دستهای رسولان روح القدس عطا می شود، مبلغی پیش ایشان آورد،
- 19 گفت: به من نیز این قدرت را بدهید که بر هر که دست بگذارم، روح القدس را بیابد.
- 20 پطرس به او گفت: پولت با تو هلاک شود، زیرا گمان کردی که عطای خدا را می توان با پول خرید.
- 21 تو در این امر نه سهمی داری و نه نصیبی، زیرا دلت در نظر خدا درست نیست.
- 22 پس از این شرارت خود توبه کن و از خدا دعا کن، شاید که این فکر دلت بخشیده شود.
- 24 پس شمعون در جواب گفت: برای من از خداوند دعا کنید تا هیچ یک از این چیزهایی که گفتید بر من نیاید.

4. 2 کرنتھیوں 10: 13، 15 (به ؛)، 17، 18

- 13 اما ما به چیزهایی که به اندازه ی خودمان نیستند، فخر نمی کنیم، بلکه به اندازه ی قانونی که خدا برای ما تعیین کرده است، به اندازه ای که به شما نیز برسد.
- 15 نه به چیزهایی که به اندازه ی خودمان نیستند، یعنی به زحمات دیگران.
- 17 بلکه هر که فخر می کند، باید به خداوند فخر کند.
- 18 زیرا نه آن که خود را ستایش کند، بلکه آن که خداوند او را ستایش کند، مورد تأیید قرار می گیرد.

5. 2 کرنتھیوں 9: 6 (او) - 8

- 6 کسی که با بخل می کارد، با بخل نیز درو خواهد کرد؛ و کسی که با کثرت می کارد، با کثرت نیز درو خواهد کرد.

7 هر کس مطابق نیت قلبی خود، باید بخشند؛ نه با اکراه یا از روی ناچاری؛ زیرا خدا بخشنده‌ی شاد را دوست دارد.

8 و خدا قادر است هر نعمتی را برای شما به فراوانی عطا کند؛ تا شما که همیشه در همه چیز کفایت کامل دارید، برای هر کار نیک به وقور داشته باشید.

6. عبرانیون 13: 1، 2، 5، 6 (به 2)، 20، 21

1 بگذارید عشق برادرانه اداه یابد.

2 از پذیرایی از غریبه‌ها غافل نشوید، زیرا برخی با این کار، فرشتگان را ناآگاهانه پذیرایی کرده‌اند.

5 گفتگوی شما عاری از طمع باشد؛ و به داشته‌هایتان قناعت کنید، زیرا او گفته است: «من هرگز تو را رها نخواهم کرد و ترک نخواهم نمود.»

6 تا بتوانیم با جسارت بگوئیم، خداوند یاور من است،

20 اکنون خدای صلح، که خداوند ما عیسی، آن شبان بزرگ گوسفندان را به خون عهد ابدی از مردگان برحیزانید،

21 شما را در هر کار نیک کامل گردانید تا اراده او را به رجا آورید، و آنچه را که در نظر او پسندیده است، به وسیله عیسی صلح در شما به عمل آورد؛ که جلال تا ابد بر او باد. آمین.

علم و بهداشت

1. 60: 11-31

تنها لذت‌های والاتری توانند هوس‌های انسان جاودان را برآورده کنند. ما نمی‌توانیم خوشبختی را در محدوده‌ی حس شخصی محدود کنیم. حواس هیچ لذت واقعی نمی‌دهند.

خوبی در عواطف انسانی باید بر بدی و معنویت بر حیوان برتری داشته باشد، وگرنه هرگز خوشبختی به دست نخواهد آمد. دستیابی به این وضعیت آسمانی، نسل ما را بهبودی بخشد، جرم ریاکاهش می‌دهد و اهداف والاتری را برای جاه طلبی به ارمغان می‌آورد. هر دره‌ای از کناه باید برنفع و هر کوهی از خودخواهی باید پایین آورده شود تا شاهراه خدای ما در غم آماده شود.

2. 15-21:57

زهیایی، ثروت یا شهرت، بدسخلوی نیازهای عواطف نیستند و هرگز نباید در مقابل ادعاهای بهتر عقل، نیکی و قصدیلت قرار گیرند. خوشبختی معنوی است و از حقیقت و عشق زاده می‌شود. خودخواهی نیست؛ بنا بر این نمی‌تواند به تنهایی وجود داشته باشد، بلکه مشتتلمزم آن است که همه بشریت آن را به اشتراک بگذارند.

3. 21-14:181

اگر آنقدر مادی هستید که علم ذهن را دوست ندارید و به جای اثرات، از کلمات خوب راضی هستید، اگر به خطا بایستد هستید و از اعتماد به حقیقت می‌ترسید، این سوال دوباره مطرح می‌شود: "آدم، کجایی؟" برای راضی کردن بهاران از این کار برای برایشان انجام می‌دهید، نیازی نیست به چیزی غیر از ذهن متوسل شوید، زیرا اگر آنها در مان شوند، معمولاً آن را می‌دانند و راضی می‌شوند.

"هر جا کنج تو باشد، قلب تو نیز آنجا خواهد بود." اگر به مواد مخدر بیشتر از حقیقت ایمان داشته باشید، این ایمان شما را به شمت ماده و خطا متمایل می‌کند. هر قدرت هیپنوتیزمی که ممکن است اعمال کنید، توانایی شما را برای تبدیل شدن به یک دانشمند کاهش می‌دهد و بر عکس عمل شفای بیمار تنها از طریق ذهن الهی، و از بین بردن خطا با حقیقت، جاگاه شما را به عنوان یک دانشمند مسیحی نشان می‌دهد.

خواست‌های خدا فقط به فکر مربوط می‌شود؛ اما ادعاهای مربوط به مرگ و پیر و آنچه قوانین طبیعت ناپیده می‌شوند، مربوط به ماده هستند. پس کدام یک را باید به عنوان مشروع و قادر به تولید بالاترین خیر انسانی بپذیریم؟ ما نمی‌توانیم هم از فیروز لوثری و هم از روح اطاعت کنیم، زیرا یکی کاتولیک دیگری را غلبه می‌کند، و یکی از آنها باید در عواطف برتر باشد. کار کردن از دو دیدگاه غیر ممکن است. اگر تلاش کنیم، در حال حاضر "به یکی پایبند خواهیم بود و دیگری را محقیر خواهیم کرد".

4. 272: 19-25

این روحانی سازی اندیشه و مسیحی سازی زندگی روزمره است، در تضاد با نتایج مضحکه می هوبناک وجود مادی؛ این عظمت و پاکی است، در تضاد با گرایش های رو به پایین و جاذبه ی زمینی نفسانی و ناپاکی، که واقعاً منشأ الهی و عملکرد علم مسیحی را گواهی می دهد.

5. 445: 27-4

آموزش بی قید و شرط درمان ذهن، بی توجهی به اخلاق دانشجو و توجه صرف به شهریه، خطر بزرگی دارد. نویسنده با یادآوری سخنان جفرسون در مورد برده داری، "وقتی به یاد می آورم که خدا عادل است، به خودی لرزم"، هر زمان که مردی را می بیند که به خاطر ملاحظات ناچیز پول، دانشمندی ناچیز خود را در مورد قدرت ذهن آموزش می دهد، به خودی لرزد - شاید اخلاق بد خود را منتقل می کند، و به این ترتیب با جامعه ای که برای دفاع از خود آماده نیست، بی رحمانه برخورد می کند.

6. 239: 5-10

ثروت، شهرت و سازمان های اجتماعی را که در ترازوی خدا وزنی ندارند، از بین ببرید، آنگاه دیدگاه های روشن تری از اصل به دست خواهید آورد. دسته ها را از هم پاشید، ثروت را با صداقت هم تراز کنید، بگذارید ارزش بر اساس خرد قضاوت شود، آنگاه دیدگاه های بهتری نسبت به بشریت به دست خواهید آورد.

7. 296: 14-18، 26-30

به اصطلاح لذت ها و دردهای مادی از بین می روند و باید زیر شعله حقیقت محسوس معنوی و واقعیت هستی خاموش شوند. باور فانی باید تمام رضایت خود را از خطا و گناه از دست بدهد تا از آنها جدا شود.

ذهن فانی با شهادت حواس مادی قضاوت می کند، تا زمانی که علم این شهادت دروغین را از بین برد. یک بلور بهرم یافته یک قدم از خطا فاصله دارد و به برداشتن قدم بعدی و درک وضعیت در علوم مسیحی کمک می کند.

8. 62: 20-28

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل های کتاب مقدس از کتاب مقدس چیز جیز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی، علم و بهداشت با کتاب مقدس، توسط مری پیکرادی تشکیل شده است.

اگر می‌خواهیم خردمند و سالم باشیم، نباید هوش بیشتر و بیشتری را به ماده نسبت دهیم، بلکه باید آن را کمتر و کمتر کنیم. ذهن الهی که جوانه و شکوفه را تشکیل می‌دهد، آن بدن انسان مراقبت خواهد کرد، همانطور که گل سوسن را می‌پوشاند؛ اما نباید هیچ انسانی با تخمیل قوانین مفاهیم انسانی خطا کار، در حکومت خدا دخالت کند.

طبیعت و الاثر انسان توسط طبیعت پست تر اداره نمی‌شود؛ اگر چنین بود، نظم خرد و ارواح می‌شد.

6-20 :407.9

بردگی انسان در برابر بی‌رحم‌ترین اربابان - شور، خودخواهی، حسادت، نفرت و انتقام - تنها با مبارزه‌ای قدر بنمید بر طرف می‌شود. هر ساعت تأخیر، مبارزه را شدیدتر می‌کند. اگر انسان بر شور و اشتیاق بی‌روز نشود، آنها شادی، سلامت و مردانگی را از بدن می‌برند. در اینجا، علم مسیحی، نوشیدارویی حاکم است که به ضعف ذهن فانی - قدرتی از ذهن جاودانه و قادر مطلق - قدرت می‌بخشد و بشریت را بالاتر از خود به سمت آرزوهای خالص‌تر، حتی به قدرت معنوی و حسن نیت برای انسان، ارتقا می‌دهد.

بگذارید برده‌ی آرزوی نادرست، درس‌های علم مسیحی را بیاموزد، و او بر آن آرزو غلبه خواهد کرد و در مقیاس سلامت، شادی و وجود، درجه‌ای بالا خواهد رفت.

24-30 :265.10

آرزوی خیر آسمانی حتی پیش از آنکه بفهمیم چه چیزی به خرد و عشق تعلق دارد، می‌آید. از دست دادن امیدها و لذت‌های زمینی، مسیر صعود بسیاری از قلب‌ها را روشن می‌کند. دردهای حس به سرعت به ما می‌آموزند که لذت‌های حس فانی و شادی معنوی هستند.

11-16 :66.11

رشد معنوی از بذری که در خاک امیدهای مادی کاشته شده، جوانه نمی‌زند، بلکه وقتی این امیدها رو به زوال می‌روند، عشق، شادی‌های و الاثر روح را که هیچ بویی از زمین ندارند، از نو می‌پراند. هر مرحله‌ی متوالی از تجربه، دیدگاه‌های جدیدی از نیکی و عشق الهی را آشکار می‌کند.

2-3 :60.12

علم ناگزیر وجود انسان را در مقیاس هماهنگی و خوشبختی بالاتر می‌برد.

وظایف روزانه

توسط مری بیکر ادی

نماز روزانه

وظیفه هر عضو این کلیسا است که هر روز نماز بخواند: "پادشاهی تو آمده است" بگذارد
سلطنت صداقت، زندگی و عشق الهی در من تثبیت شود و هر گناهان من را از بین ببرد. و
ممکن است کلام تو محبت‌های همه بشریت را عسی کند، و بر آنها حکومت کند!

کتابچه راهنمای کلیسا، ماده 8، بخش 4

قانونی برای انگیزه‌ها و اعمال

لبستگی شخصی نباید انگیزه‌ها یا اعمال اعضای کلیسای مادر را تحریک کند.
در علم، نه عشق الهی به تنهایی بر پیشتر حکومت می‌کند و یک دانشمند هیچی امکانات شیرین عشق
را، در سرزنش گناه، برادری واقعی، خیرخواهی و گذشت، منعلس می‌کنند اعضای این کلیسا
باید روزانه تماشا کنند و دعا کنند تا از شر هر گونه شر، از پیشگویی، قضاوت، محکومیت، مشاوره،
تأثیرگذاری یا تأثیرگذاری اشتباه خلاص شوند.

کتابچه راهنمای کلیسا، ماده 8، بخش 1

هشدار به وظیفه

این وظیفه هر عضو این کلیسا است که روزانه از خود در برابر پیشنهادات ذهنی تهاجمی دفاع
کند و فراموش نشود و وظیفه خود را در قبال خدا، رهبر خود و بشر فراموش نکنند. با کارهای او
قضاوت خواهد شد، - و توجیه یا محکوم خواهد شد.

کتابچه راهنمای کلیسا، ماده 8، بخش 6

این درس کتاب مقدس توسط کلیسای علوم مسیحی پلینفیلد، مستقل تهیه شده است. این متن از نقل‌های کتاب مقدس از کتاب مقدس چیز چیز و بخشهای مربوط به کتاب علوم مسیحی، علم و بهداشت با کتاب مقدس، توسط مری پیکرادی تشکیل شده است.